

מי האבן הזו? זו פנסת ישראל,
כמו שנאמר והאבן הזאת אשר
שמתי מצבה וגו'.

רבי חייא אמר, מכאן, (ישעיה י)
שאר ישוב שאר יעקב - אלו
הברכות האחרות שגשגארו.
וכתוב (מיכה ה) והיה שארית יעקב
בגוים בקרב עמים רבים. [אלו
ברכות אחרות. כתוב והיה שארית יעקב] בגוים
כלם, ולא רק בעשו. וכתוב והיה
שארית וגו' כטל מאת ה'.

פתח רבי ייסא ואמר, (מלאכי א) בן
יכבד אב ועבד אדניו. בן זה
עשו, שלא היה אדם בעולם
שיכבד את אביו כמו שעשו כבד
את אביו, ואותו הפכוד שכבד
אותו השליט אותו בעולם הזה.
ועבד אדניו - זה אליעזר עבד
אברהם, ובארוה. שהרי אדם
שהיה בא לחרן בכמה עשר
וכמה מתנות ואוצרות וגמלים
טעונים, שלא אמר לבתואל
ולבן שהוא אוהבו של אברהם
או איש אחר שבא עם פיוס של
אברהם, אלא טרם ידבר את
דברו מה כתוב? ויאמר עבד
אברהם אנכי, ואחר כך אדני
אדני, כדי שיכבד את אברהם,
אותו הפכוד ואותו החסד האריף
לו לכמה פעמים.

כך עשו, הפכוד ההוא שכבד
את אביו האריף לו כל הפעמים
הללו שישלט בעולם הזה,
ואותן הדמעות הורידו את
ישראל לשעבודו עד שישובו
ישראל לקדוש-ברוך הוא
בבכיה ובדמעות, שכתוב (ירמיה
לא) בבכי יבאו וגו', ואז כתוב
(עובדיה א) ועלו מושיעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והיתה לה'
המלוכה. ברוך ה' לעולם אמן
ואמן.

כנסת ישראל, כמה דאת אמר, (בראשית כח)
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה וגו'.

רבי חייא אמר, מהכא (ישעיה י) שאר ישוב
שאר יעקב, אליו ברכאן אחרנין
דאשתגארו, וכתוב, (מיכה ה) והיה שארית יעקב
בגוים בקרב עמים רבים (אליו ברכאן אחרנין פתיב, מיכה
ה) והיה שארית יעקב) בגוים פלהו, ולא בעשו
בלחודיה, וכתוב והיה שארית וגו', כטל
מאת יי'.

פתח רבי ייסא ואמר (מלאכי א) בן יכבד אב
ועבד אדניו, בן, דא עשו. דלא הוה
בר נש בעלמא דיוקיר לאבוי, כמה דאוקיר
עשו לאבוי. וההוא יקירו דאוקיר ליה
אשליט ליה בהאי עלמא.

ועבד אדניו, (שם) דא אליעזר עבד אברהם
ואוקמוה, דהא בר נש דהוה אתי
לחרן, בכמה עותרא, וכמה מתנן ונבזבזין,
וגמלין טעינן. דלא אמר לבתואל ולבן,
דאיהו רחימוי דאברהם, או בר נש אחרא
דאתי בפיוסא דאברהם, אלא עד לא ימלל
מלוי, מה פתיב, (בראשית כד) ויאמר עבד אברהם
אנכי, ולבתר אדני אדני, בגין דיוקיר ליה
לאברהם ההוא יקרא וההוא טיבו, אוריף
ליה לכמה זמנין.

כך עשו, ההוא יקרא דאוקיר ליה לאבוי,
אוריף ליה כל הני זמנין דישלוט
בעלמא דא. ואינון דמעין, אורידו לון
לישראל בשעבודא דיליה, עד דיתובון
ישראל לקדשא בריך הוא, בבכיה ובדמעות.
דכתיב בבכי יבאו וגו', וכדין פתיב, ועלו
מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו
והיתה ליי המלוכה. ברוך יי לעולם אמן
ואמן.